

## Arrest

**nr. 312 393 van 3 september 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS  
Louizalaan 523  
1050 BRUSSEL

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekers moeder, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 1 juni 2019, dient op 15 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 november 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. X van 28 april 2021 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 7 oktober 2021 dient verzoekers moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in. Omdat verzoekers moeder geen gevolg geeft aan haar oproeping bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) binnen de 15 dagen wordt zij geacht afstand gedaan te hebben van haar verzoek om internationale bescherming.

1.3. Verzoekers moeder dient op 19 januari 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 24 mei 2022 de beslissing waarbij haar derde beschermingsverzoek

niet-ontvankelijk wordt verklaard. Na beroep bevestigt de Raad voormelde beslissing bij arrest nr. 280.171 van 16 november 2022.

1.4. Op 13 december 2022 dient verzoekers moeder een vierde verzoek om internationale bescherming in. Omdat verzoekers moeder geen gevolg geeft aan haar oproeping bij de DVZ binnen de 15 dagen wordt zij geacht afstand gedaan te hebben van haar verzoek om internationale bescherming.

1.5. Verzoeker, geboren op 2 juli 2022 in België, dient op 21 december 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Nadat het dossier door de DVZ op 28 december 2022 wordt overgemaakt aan de commissaris-generaal, wordt verzoeker, bij monde van zijn moeder, gehoord op 23 augustus 2023.

1.6. Op 31 januari 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 1 februari 2024 en luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Je hebt de Somalische nationaliteit en je bent geboren op [...] te Luik (België). Jouw moeder [A.A.A.] (CGVS [...]; O.V. [...]) verblijft eveneens in België.*

*Jouw moeder verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Waacbudan-clan (< Hawiye). Ze verklaarde geboren te zijn in Jowhar, Middle Shabelle. Toen zij twee jaar oud was, verhuisde ze met haar vader en zus naar Mogadishu, waar zij woonde tot haar vertrek uit Somalië. Jouw moeder verklaarde dat haar zus wegvluchtte om een uithuwelijking te voorkomen en dat zij zelf in haar plaats uitgethuwelijkt werd door jouw vader. Zij kreeg een dochter genaamd [R.] met haar eerste man. Toen deze man overleed, werd jouw moeder opnieuw uitgethuwelijkt en kreeg zij twee dochters genaamd [A.] en [A.] en een zoon genaamd [A.] met haar tweede man. In deze periode kende uw moeder ook problemen met haar vroegvrouw, die haar slecht behandelde. Na acht jaar huwelijk, sprak haar man de scheiding uit. Toen haar vader haar een derde keer wilde uithuwelijken, liet zij haar kinderen achter bij haar vader en besloot zij zelf het land uit te vluchten.*

*Op 1 juni 2019 kwam zij België binnen, waar zij op 15 januari 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter ondersteuning van haar verzoek legde zij een medisch attest neer waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking type 2 heeft ondergaan. Bij terugkeer vreest jouw moeder zowel haar vader als de familie van haar derde huwelijkskandidaat. Op 2 december 2020 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de verklaringen van jouw moeder over haar huwelijken en de problemen met haar vader. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd in haar arrest van 28.04.2021.*

*Op 7 oktober 2021 diende jouw moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in maar gelet op het feit dat zij geen gevolg gaf aan haar oproeping om door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gehoord te worden, werd afstand van haar verzoek vastgesteld.*

*Op 19 januari 2022 diende zij een derde verzoek om internationale bescherming in, waarin zij volhardde in de motieven die ze eerder uiteen zette en waarin ze verklaarde dat er in Somalië een ontvoeringspoging had plaatsgevonden van haar dochter [R.]. Ook voegde zij toe dat zij op 15 augustus 2021 in België trouwde met [O.H.], van wie zij begin 2022 scheidde. Zij riep een vrees voor steniging in indien zij zou terugkeren naar Somalië, omdat haar kind als een bastaard aanzien zou worden. Ter staving van haar derde verzoek om internationale bescherming legde zij een document van de veiligheidsdiensten in het Balad district neer. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard omdat zij haar verklaringen stoelde op de verklaringen die zij in haar eerste verzoek had uiteengezet, en die niet geloofwaardig werden geacht. Ook had zij haar verklaringen over haar huwelijk en scheiding in België niet gestaafd. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd.*

*Op 13 december 2022 diende jouw moeder een vierde verzoek om internationale bescherming in, maar opnieuw werd afstand gedaan van dit verzoek.*

*Op 21 december 2022 diende jouw moeder in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder verklaart in dit verzoek dat jij de zoon bent van [O.H.], een Somalische man die zij had leren kennen in België in augustus 2021, die haar slecht behandelde en die haar voorgelogen had dat hij met haar getrouwd was. Zij verbleef twee maanden bij deze man. Toen hij te weten kwam dat zij zwanger was van hem, wilde hij het kind niet houden en liep zij van hem weg. Zij diende op 2 mei 2022 een klacht in bij de politie. Ze heeft niets meer van deze man gehoord, die naar Frankrijk zou zijn verhuisd. Toen jouw moeder in haar opvangcentrum verbleef, viel een bewoner genaamd [A.M.] haar lastig en beschuldigde haar ervan een*

bastaardkind te hebben. Zij diende op 22 februari 2022 een klacht in tegen hem maar even later vergaf ze hem. Zij verklaart bovendien dat zij ondertussen zwanger raakte van een andere man genaamd [A.A.N.], afkomstig van Djibouti, die de Belgische nationaliteit heeft verkregen. Hun zoontje [R.A.A.] werd geboren op 19 september 2023. Zij vreest dat jij bij een terugkeer naar Somalië gedood zou worden door haar vader, omdat jij als bastaardkind gezien zou worden.

In het kader van jouw verzoek, legt je moeder volgende documenten neer: jouw Belgische geboorteakte; een verslag van de politie in verband met haar klacht over [H.O.] d.d. 02/05/2022; de geboorteakte van [R.A.A.]; een attest van haar zwangerschap d.d. 23/06/2023; de Belgische verblijfskaart van [A.A.N.]; een attest van CARDA, een centrum van het Rode Kruis dat psychologische ondersteuning biedt, waarin staat dat jouw moeder niet naar haar afspraak kwam, d.d. 29/08/2023; een verslag van de politie in verband met haar klacht over [A.M.] d.d. 22/02/2022; een brief van de sociaal assistente van jouw moeder d.d. 23/02/2022; een medisch attest van jouw moeder over kneuzingen na het incident in haar centrum, d.d. 18/02/2022; een brief van het Rode Kruis waarin de klacht tegen [A.M.] wordt bevestigd, d.d. 03/03/2022.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

In casu blijkt immers dat jij ten tijde van het persoonlijk onderhoud slechts één jaar oud was, en als dusdanig zelf niet bij machte was om verklaringen af te leggen of eventuele stukken aan te brengen in het kader van jouw verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er een persoonlijk onderhoud afgenomen met jouw moeder [A.A.A.] die aldus in de mogelijkheid verkeerde om de nodige elementen ter ondersteuning van jouw verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen. Jouw raadsman was eveneens aanwezig.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige garanties geboden werden in het kader van onderhavig procedureverloop.

Er dient te worden opgemerkt dat je moeder in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient te worden opgemerkt dat uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder op het Commissariaat-Generaal d.d. 23.08.2023 in jouw naam blijkt dat jouw verzoek om internationale bescherming integraal berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar derde verzoek van 19 januari 2022, waarvoor het CGVS de volgende beslissing nam:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet, met name dat u drie keer onder dwang uitgethuwelijk werd door uw vader en dat u de derde keer wegluchtte waardoor u vreest gedood te worden door uw vader of de familie van de derde huwelijkskandidaat, dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw vorig verzoek afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Gelet op het feit dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw drie gedwongen huwelijken, kan immers evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaring dat de mensen die

willen dat u naar Somalië terugkeert om deze reden uw dochter probeerden te ontvoeren in september 2021 (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Het document van 25/09/2021 van de veiligheidsdiensten van Balad, waarin melding wordt gemaakt van het feit dat [R.] werd ontvoerd en uit een bajaj werd gegooid omwille van het feit dat u uit het land weg bent, kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Er dient immers te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Corruptie is wijdverspreid in Somalië en documenten kunnen zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat het door u neergelegde document op zich niet om uw verklaringen te staven.

Betreffende uw verklaringen omtrent uw huwelijk en scheiding in België, met een man die u slecht behandelde en die de vader is van het kind van wie u momenteel zwanger bent (Verklaring volgend verzoek, vraag 12-13 en 16), dient vooreerst opgemerkt dat u geen stukken hebt voorgelegd ter staving van uw huwelijk en de echtscheiding. Dat het kind van wie u nu zwanger bent bij terugkeer naar Somalië als een bastaardkind zal beschouwd worden waardoor het kind gedood en u gestenigd zal worden (Verklaring volgend verzoek, vraag 19 en 23) is een loutere blote bewering die u niet concreet staft.

Gelet op hetgeen voorafgaat, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Er dient te worden vastgesteld dat jouw moeder er nog steeds niet in geslaagd is aan te tonen wie jouw vader is en in welke omstandigheden zij hem kent of kende. Zij laat in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming nog steeds na om stukken neer te leggen die haar (vervalste) huwelijk met [H.O.] kunnen aantonen of die haar verklaring kunnen ondersteunen dat hij wel degelijk jouw vader is. Ook haar verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023, kunnen niet overtuigen.

Zo legt jouw moeder vage en tegenstrijdige verklaringen af over haar huwelijk met [O.H.]. Zij verklaarde tijdens haar derde verzoek om internationale bescherming expliciet dat zij op 15 augustus 2021 getrouwd is met [O.H.] en dat zij begin 2022 van hem gescheiden is (zie verklaring volgend verzoek DVZ d.d. 04/03/2022, punt 16). Op het CGVS daarentegen verklaart jouw moeder dat het huwelijk niet legaal was, dat [O.H.] haar had voorgelogen dat zij getrouwd waren maar dat het huwelijk niet bestond (zie CGVS, p. 4). Wanneer jouw moeder haar klacht bij de politie indiende, zei ze dat [O.H.] haar reeds had gezegd dat het huwelijk niet legaal was (zie gehoorverslag politie d.d. 02/05/2022, p. 4). Vermits jouw moeder verklaart dat zij [O.H.] niet meer zag sinds zij van hem gevlucht is (zie CGVS, p. 5), wat nog in 2021 geweest zou zijn, zou ze dus logischerwijze al op de hoogte geweest zijn dat het huwelijk vals was toen ze haar derde verzoek in 2022 indiende en haar verklaringen over haar huwelijk aflegde. Wanneer haar vragen gesteld worden over de totstandkoming van het huwelijk, stelt zij dat [O.H.] tijdens de nacht dat zij met hem naar huis ging naar een man belde die zich voordeed als een sheikh, dat ze hoorde via de speaker dat die man de Koran las en goedkeuring gaf voor het huwelijk en dat zij zo getrouwd zijn, zonder dat zij zelf iets gezegd heeft (zie CGVS, p. 8). Zij stelt dat een echte sheikh haar later vertelde dat het huwelijk vals was, omdat zij normaal ook haar toestemming moet geven en er getuigen bij moeten zijn (ibid.). Gezien zij volgens haar verklaringen reeds twee keer gehuwd was in Somalië, mag verwacht worden dat zij reeds wist hoe een Islamitisch huwelijk geregeld wordt. Zij verklaart hierover dat het toen anders was, omdat zij uitgehuwelijkt werd door haar vader (ibid.). Alsnog is het niet aannemelijk dat zij geloofde dat een huwelijk op die manier tot stand kon komen. Haar tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over het al dan niet vervalste huwelijk doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin zij [O.H.] gekend zou hebben.

Ook kan jouw moeder opvallend weinig informatie over [O.H.] geven. Zij verklaart dat zij ongeveer twee maanden bij hem inwoonde (zie CGVS, p. 5). Wanneer haar vragen over hem gesteld worden, kan zij hier niet op antwoorden. Zo blijkt dat ze de clan van [O.H.] niet kent (zie CGVS, p. 4), dat ze niet weet waar hij nu woont (ibid.), dat ze niet weet van waar in Somalië hij afkomstig is (zie CGVS, p. 6), dat ze zijn geboortjaar niet kent (ibid.), en niets weet over zijn familie (ibid.). Zij verklaart dat ze hem geen vragen heeft gesteld omdat ze geen eten en geen huis had (ibid.). Zij klaart hiermee echter niet uit waarom zij zo weinig over hem weet, gezien ze volgens haar verklaringen nochtans bij hem inwoonde en huishoudelijke taken voor hem deed zoals koken (zie CGVS, p. 7). Bovendien verklaart zij dat ze in de veronderstelling was dat ze getrouwd was met hem (zie CGVS, p. 4). Dat zij niets kan vertellen over de identiteitsgegevens van deze man, ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van haar verklaringen over hun huwelijk.

Bovendien komen de verklaringen van jouw moeder over haar verblijf bij [O.H.] niet overeen met de stukken die ze neerlegt. Zij verklaart twee maal dat zij ongeveer twee maanden bij hem verbleef (zie CGVS, p. 5 + 7). In de klacht die zij neerlegde bij de politie verklaarde zij echter dat zij ongeveer vijf maanden bij hem heeft ingewoond (zie gehoorverslag politie d.d. 02/05/2022, p. 3). Wanneer haar op deze tegenstrijdigheid gewezen wordt, herhaalt zij enkel dat zij er twee maanden gewoond heeft en niet vijf maanden (zie CGVS, p.

7). Deze tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen over haar verblijf bij [O.H.].

Uit al bovenstaande dient te worden vastgesteld dat jouw moeder geen zicht geeft op wie jouw werkelijke vader is en in welke omstandigheden zij hem kent of kende. Indien zij daadwerkelijk meent dat jij een nood hebt aan internationale bescherming omwille van het feit dat jij een buitenhuwelijks kind bent, kan er van jouw moeder redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar jouw verzoek zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk inlicht over deze elementen. Bijgevolg kan er niet worden geconcludeerd dat jij bij terugkeer naar Somalië als een bastaardkind zou worden beschouwd en hierdoor in de problemen zou komen.

Ook dient te worden vastgesteld dat jouw moeder niet consistent is in haar verklaringen over de vrees die zij juist heeft in jouw hoofde. Bij de DVZ verklaarde zij nog dat zij vreest dat jij gedood zou worden door Al-Shabaab en dat haar familie jouw niet zal aanvaarden (zie registratie VIB d.d. 21/12/2022, punt VIII). Wanneer haar op het CGVS gevraagd wordt welke vrees zij voor jou heeft, stelt jouw moeder dat zij vreest dat jullie beiden gedood zouden worden omdat haar kind geen vader heeft (zie CGVS, p. 7). Wanneer haar gevraagd wordt wie zij precies vreest, stelt ze dat ze vreest dat haar vader jullie zou doden (ibid.). Wanneer haar gevraagd wordt of zij nog een andere vrees heeft voor jou, haalt ze opnieuw enkel haar vader aan (ibid.). Wanneer ze gevraagd wordt wie haar zou stenigen, heeft ze het over 'haar vader en andere mensen' (ibid.). Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud haalt jouw moeder een vrees in jouw hoofde aan voor Al-Shabaab. Dat haar verklaringen hierover zo verschillen, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar verklaringen over de vrees die zij koestert.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**, [h t t p s : / / w w w . c g v s . b e / sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_veiligheidssituatie\\_in\\_mogadishu\\_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal

burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien de verklaringen van jouw moeder met betrekking tot haar recente herkomst uit Mogadishu (zie dossier [A.A.A.] (CGVS [...]; O.V. [...]), dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

*In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvoi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of je persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat je bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.*

*Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Jouw moeder heeft geen persoonlijke omstandigheden aangehaald die voor jou het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Er kan weliswaar worden opgemerkt dat je als minderjarige niet over de nodige mentale capaciteiten kan beschikken om een situatie naar behoren in te schatten, doch moet evenzeer worden benadrukt dat dit an sich niet kan volstaan aangezien jij onder de ouderlijke begeleiding van jouw moeder valt en er bijgevolg in dit opzicht geen persoonlijke omstandigheden kunnen worden vastgesteld die doen besluiten dat jij specifiek geraakt wordt door willekeurig geweld in Mogadishu.*

*Bovendien wordt vastgesteld dat jouw moeder nog over een familiaal netwerk in Somalië beschikt. Haar vier kinderen wonen er nog, alsook haar maternale tante en diens echtgenoot (zie CGVS, p. 6). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, wordt er geen geloof gehecht aan de verklaringen van jouw moeder over de slechte relatie met haar vader, die ook nog in Somalië woont. Er kan bijgevolg niet worden afgeleid dat jouw moeder, indien ze met jou naar Somalië zou terugkeren, zich in een situatie als alleenstaande moeder zonder (mannelijk) netwerk zou bevinden.*

*Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jouw moeder in jouw naam niet aannemelijk heeft gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.*

*De door jouw moeder voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. De Belgische geboorteaktes van [A.A.A.] en [R.A.A.] tonen enkel aan dat jouw moeder twee kinderen heeft gekregen in België. Deze documenten vermelden niets over de vader van haar kinderen. Het attest van de zwangerschap van jouw moeder toont enkel aan dat zij op 23 juni 2023 zwanger was. De Belgische verblijfskaart van [A.A.N.] bevat enkel informatie over zijn identiteitsgegevens, maar toont geen persoonlijke vrees bij terugkeer aan. Het verslag van de politie in verband met de klacht van jouw moeder over [H.O.] is louter gebaseerd op de verklaringen van jouw moeder en biedt verder geen enkele bewijswaarde over de omstandigheden waarin zij [O.H.] kende en of hij jouw vader is. Het attest van CARDA toont enkel aan dat jouw moeder een afspraak had voor psychologische opvolging maar zegt niets over de psychologische toestand van jouw moeder. Ook blijkt uit het attest dat de psychologische omkadering van jouw moeder werd stopgezet omwille van haar afwezigheden op de afspraken. Enige verdere attestatie omtrent de mentale toestand van jouw moeder ontbreekt. Het politieverslag over de klacht tegen [A.M.], de brief van het Rode Kruis waarin deze klacht wordt bevestigd en het medisch attest van jouw moeder over kneuzingen na een incident met deze man, tonen enkel aan dat jouw moeder last had met een man in haar opvangcentrum. De brief van de sociaal assistente van jouw moeder stelt dat zij zwanger was van een man die haar slecht behandelde, een stelling die ook louter gebaseerd is op de verklaringen van jouw moeder, en aldus niet als bewijs kan dienen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

### **2. Het verzoekschrift**

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 74/17 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1 (A) §2 en 33 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van het verbod op refoulement en van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

Verzoeker zet uiteen dat de commissaris-generaal zijn identiteit en zijn nationaliteit niet betwist. Hij verwijst naar de door hem neergelegde stukken waarna hij meent dat hij zijn identiteit en gezinssituatie naar best vermogen trachtte te bewijzen. Hij vervolgt dat de commissaris-generaal onterecht stelt dat hij vaag bleef en geen inspanning leverde om te bewijzen wie zijn vader is of in welke gezinssituatie (officieel religieus getrouwd of valselijk misleid en ongehuwd) zijn moeder verkeerde op het moment van zijn verwekking. Hij verwijst de commissaris-generaal niet in te gaan op het reëel gevaar op steniging en niet te weerleggen dat dit een realiteit vormt in Somalië. Volgens hem kon de commissaris-generaal via een eenvoudige en exclusieve toegang tot haar databanken nagaan wie en waar O.H. is, maar schoot zij tekort in haar samenwerkingsplicht.

Hij voegt toe dat zijn moeders verklaringen bij haar derde asielaanvraag aangaande haar vrees voor Al-Shabaab niet inconsistent zijn met haar verklaringen dat hij als bastaardkind samen met haar het risico zal lopen om te worden gestenigd bij verplichte terugkeer. Hij benadrukt dat juist de vaststelling, dat er een verschil bestaat tussen zijn moeders derde asielaanvraag en zijn asielaanvraag, rechtvaardigt dat hij een eigen asielaanvraag indiende.

Voorts merkt verzoeker op dat hij zelfs geen bastaardkind moet zijn om vervolgd te worden, daar het volstaat dat dit kenmerk hem wordt toegeschreven door de agenten van vervolging. Hij benadrukt in dit verband dat zijn moeder een medisch getuigschrift van geleden fysieke agressie omwille van haar bastaardkind neerlegde, wat volgens hem eveneens bevestigd wordt in de klacht die neergelegd werd bij de politie, alsook in de brief van het Rode Kruis. Hij acht de motieven van de commissaris-generaal niet ernstig waar zij stelt dat de kneuzingen, die medisch geattesteerd worden, niet de reden aangeven van de agressie, dat de klacht bij de politie enkel zijn moeders verklaringen zijn en dat de brief van het Rode Kruis die het voorgaande



bevestigt, van horen zeggen zou zijn. Volgens hem vormen de drie documenten samen een begin van bewijs dat zijn verhaal ondersteunt. Tot slot meent hij dat hem het voordeel van de twijfel had moeten gegeven worden. Hij besluit dat hij wel het risicoprofiel heeft dat hem bij terugkeer blootstelt aan vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en minstens aan "hardheidsdrempeloverschrijdende" mishandelingen in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

### 3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker enerzijds stukken die zich reeds in het administratief dossier bevinden en voegt hij anderzijds volgende nieuwe stukken:

- Geboorteakte verzoeker van 08.09.22;
- E-mail van sociaal assistent van 13.11.23.

Voorts verwijst hij middels stuk 3 naar de door hem gehanteerde bronnen, waarvan hij telkens de weblink vermeldt.

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door zijn grootvader omdat hij als bastaardkind beschouwd zal worden.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

(i) Uit de verklaringen van verzoekers moeder blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming integraal berust op dezelfde gronden die zijn moeder aanhaalde ter staving van haar derde beschermingsverzoek van 19 januari 2022;

(ii) Verzoekers moeder slaagt er niet in aan te tonen wie verzoekers vader is en in welke omstandigheden zij hem kent of kende daar (a) zij nog steeds geen stukken neerlegt die haar (vervalste) huwelijk met O.H. kunnen aantonen of die haar verklaring ondersteunen dat hij wel degelijk zijn vader is; (b) zij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar huwelijk met O.H.; (c) zij opvallend weinig informatie over O.H. kan geven; (d) haar verklaringen over haar verblijf bij O.H. niet overeenkomen met de stukken die zij neerlegt;

(iii) Verzoekers moeder is niet consistent in haar verklaringen over de vrees die zij heeft in verzoekers hoofde;

(iv) De door verzoekers moeder voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen nu (a) de Belgische geboorteaktes van A.A.A. en R.A.A. enkel aantonen dat zijn moeder twee kinderen heeft gekregen in België, doch niets vermelden over de vader van haar kinderen; (b) het attest van zwangerschap enkel aantoont dat zij op 23 juni 2023 zwanger was; (c) de Belgische verblijfskaart van A.A.N. enkel informatie bevat over zijn identiteitsgegevens, doch geen persoonlijke vrees bij terugkeer aantoont; (d) het verslag van de politie in verband met de klacht over H.O. louter gebaseerd is op verklaringen van zijn moeder en verder geen enkele bewijswaarde biedt over de omstandigheden waarin zij O.H. kende en of hij zijn vader is; (e) het attest van CARDA enkel aantoont dat zijn moeder een afspraak had voor psychologische opvolging, doch niets zegt over de psychologische toestand van zijn moeder; (f) het politieverslag over de klacht tegen A.M., de brief van het Rode Kruis waarin deze klacht wordt bevestigd en het medisch attest enkel aantonen dat zijn moeder last had met een man in haar opvangcentrum; (g) de brief van de sociaal assistente enkel stelt dat zij zwanger was van een man die haar slecht behandelde; een stelling die louter gebaseerd is op zijn moeders verklaringen en aldus niet als bewijs kan dienen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vrees en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.4. Verzoekers moeder stelt dat zij bij terugkeer naar Somalië vreest dat verzoeker gedood zal worden door haar vader omdat hij een bastaardkind is (NPO, p. 7). Samen met de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat het beschermingsverzoek van verzoeker berust op dezelfde gronden zoals aangehaald door zijn moeder in het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming. Immers, tijdens het derde verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoekers moeder dat haar toen ongeboren kind bij terugkeer naar Somalië als bastaardkind beschouwd zou worden waardoor het kind gedood en zij gestenigd zou worden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, “verklaring volgend verzoek moeder”, vraag 19). In 's Raads arrest nr. 280.171 van 16 november 2022 werd, in navolging van de beslissing van de commissaris-generaal van 24 mei 2022, besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekers moeder. De Raad oordeelde dat verzoekers moeder niet *in concreto* kon aantonen dat zij een buitenhuwelijks kind heeft en omwille hiervan bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd, gezien zij geen zicht bood op haar werkelijke situatie in België en de omstandigheden waarin haar zoon zou zijn verwekt. Door het eigen beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker opnieuw te baseren op de vrees voor vervolging omdat hij een bastaardkind zou zijn, beperkt verzoekers moeder zich tot het herhalen van de verklaringen die zij

reeds in het kader van haar derde beschermingsverzoek van 19 januari 2022 en in het kader van de beroepsprocedure heeft afgelegd en die reeds beoordeeld werden in 's Raads arrest nr. 280.171 van 16 november 2022 waartegen zij geen cassatieberoep indiende.

4.3.5. Verzoeker brengt in het kader van zijn eigen verzoek om internationale bescherming geen concrete individuele en geloofwaardige elementen aan die een ander licht zouden kunnen werpen op de door zijn moeder ingeroepen vervolgingsfeiten. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoekers moeder er nog steeds niet in slaagt een duidelijk zicht te bieden op wie zijn vader is en in welke omstandigheden zij hem kent of kende.

4.3.5.1. Vooreerst laat verzoekers moeder, net zoals bij haar derde beschermingsverzoek, na om stukken voor te leggen die haar (vervalste) huwelijk met H.O. kunnen aantonen of die de verwantschapsband tussen verzoeker en zijn vader kunnen bewijzen. Vier van de door verzoeker in het kader van huidig verzoek aangebrachte stukken, met name de klacht bij de politie van 2 mei 2022 over H.O., de klacht bij de politie van 22 februari 2022 over A.M., het medisch attest en het attest van het Rode Kruis (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2, 7, 9 en 10), betreffen identiek dezelfde documenten waarover de Raad reeds in zijn voornoemde arrest heeft geoordeeld.

Zoals terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing biedt het proces-verbaal van 2 mei 2022 van de politie aangaande de klacht van verzoekers moeder tegen O.H. (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2) geen zicht op het vermeende vaderschap van O.H. en de omstandigheden waarin zij hem kende. Bovendien heeft deze klacht slechts een bijzonder relatieve bewijswaarde, gezien zij louter gebaseerd is op de verklaringen van verzoekers moeder. Hierbij komt dat de inhoud van dit verslag niet overeenstemt met zijn moeders verklaringen, wat de bewijswaarde ervan verder op de helling plaatst. Zijn moeder verklaart tot tweemaal toe dat zij ongeveer twee maanden bij O.H. verbleven heeft (NPO, p. 5 en 7), terwijl er in haar klacht te lezen staat dat zij ongeveer vijf maanden samengewoond hebben. Wanneer zij gewezen wordt op deze tegenstrijdigheid, herhaalt zij dat zij twee maanden bij O.H. verbleef. Door louter te opteren voor één versie van de feiten, zonder uitleg te bieden over de vermeende verkeerde versie, slaagt zij er niet in om deze tegenstrijdigheid uit te klaren. Ook de Raad oordeelde in zijn arrest nr. 280.171 van 16 november 2022 dat de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers moeder ondergraven werd omdat de inhoud van de klacht tegen O.H. niet in overeenstemming was met de verklaringen die zij bij de DVZ aflegde in het kader van haar derde beschermingsverzoek. Uit het proces-verbaal blijkt dat zij de naam en voornaam van de man die haar zwanger maakte nooit gekend heeft en dat zij nooit met hem gehuwd was, terwijl zij bij de DVZ voorhoudt dat zij getrouwd en gescheiden was met een man O.H. (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "verklaring volgend verzoek moeder", vraag 13). Ook verklaarde zijn moeder ten tijde van haar derde beschermingsverzoek dat zij in september 2021 door haar tante werd opgebeld (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "verklaring volgend verzoek moeder", vraag 16), terwijl zij in haar klacht verklaart dat de man die haar opsloot haar gsm had afgenomen en had uitgezet. De voorgaande tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers moeder ten zeerste.

Verzoekers moeder legt voorts een proces-verbaal van 22 februari 2022 neer waaruit blijkt dat zij een klacht indiende tegen een man, A.M., die haar aanrandde in het opvangcentrum, alsook de medische attesten en een brief van het Rode Kruis ter staving van dit incident (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 7, 9 en 10). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat deze stukken een begin van bewijs vormen die het verhaal van zijn moeder ondersteunen, kan hij niet gevolgd worden. Zoals ook reeds werd vastgesteld door de Raad in voorgenemd arrest, tonen deze stukken aan dat verzoekers moeder problemen had met een man in het opvangcentrum, doch betreffen dit slechts gebeurtenissen die zich voorgedaan hebben in België en blijkt hieruit geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië in hoofde van verzoeker. Dat zijn moeder deze fysieke agressie geleden zou hebben omwille van haar bastaardkind, komt overigens niet overeen met de inhoud van het proces-verbaal, waarin aangehaald wordt dat verzoekers moeder mishandeld werd ingevolge haar weigering om mee te roken met A.M.

In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt dat de Belgische geboorteaktes van A.A.A. en R.A.A. en het attest van zwangerschap (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1, 3 en 4) louter aantonen dat verzoekers moeder op 23 juni 2023 zwanger was en dat zij in België twee kinderen gekregen heeft, doch hieruit in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging blijkt bij terugkeer naar Somalië. Dat ook het attest van CARDA, de verblijfskaart van A.A.N. en de brief van de sociaal assistente niet als bewijs kunnen dienen over de omstandigheden waarin zijn moeder O.H. kende en of hij effectief zijn vader is, wordt door verzoeker geheel onbesproken gelaten, waardoor deze motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, integraal worden overgenomen.

De voorgelegde documenten volstaan bijgevolg niet om *in concreto* te bewijzen dat verzoekers moeder een buitenhuwelijks kind heeft met O.H. en hij omwille van deze redenen bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Door er in zijn verzoekschrift op te wijzen dat hij zijn identiteit en gezinssituatie naar zijn beste vermogen trachtte te bewijzen, voegt hij in wezen niets toe dat voorgaande vaststellingen kan doen ombuigen.

4.3.5.2. De verklaringen van verzoekers moeder volstaan evenmin om haar al dan niet vervalst huwelijk met O.H. aan te tonen of (het gebrek aan) verwantschapsband tussen hem en verzoeker te bewijzen, daar zij gekenmerkt worden door tegenstrijdigheden, ongeloofwaardigheden en een opvallend gebrek aan kennis.

Bij het indienen van haar derde beschermingsverzoek op 19 januari 2022 stelde verzoekers moeder dat zij op 15 augustus 2021 trouwde met O.H. en zij begin 2022 scheidden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "verklaring volgend verzoek moeder", vraag 16). In het kader van huidig beschermingsverzoek, verklaart verzoekers moeder dat voorgenoemd huwelijk niet legaal was daar zij voorgelogen werd door O.H. toen hij zei dat zij via telefoon religieus getrouwd waren (NPO, p. 4). Gevraagd hoe zij erachter kwam dat er van dergelijk huwelijk geen sprake was, stelt zij dat zij dit bevestigd werd door een sheikh met wie zij contact opnam nadat zij haar klacht had ingediend bij de politie en nadat zij een weigeringsbeslissing ontvangen had (NPO, p. 4 en 7). De door haar voorgestelde tijdlijn strookt echter niet met de inhoud van het door haar neergelegde politieverlag van 2 mei 2022 waarin zij klacht neerlegt tegen O.H. (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2). Hierin staat te lezen dat O.H. haar zelf had meegedeeld dat zij niet legaal getrouwd waren nadat zij een positieve zwangerschapstest aflegde. Gezien zij verklaart dat zij O.H. niet meer gezien heeft sinds zij van hem is weggevlucht in 2021 (NPO, p. 5), was zij reeds bij het indienen van haar derde beschermingsverzoek op de hoogte van de ongeldigheid van haar huwelijk. Dat zij dit volledig nalaat te vermelden bij haar derde beschermingsverzoek en dit nu pas opwerpt stellende dat zij hieromtrent pas op de hoogte werd gebracht door een sheikh na ontvangst van haar weigeringsbeslissing, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar verklaringen ten zeerste.

Bovendien merkt de commissaris-generaal terecht op dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat verzoekers moeder er niet van op de hoogte was dat een religieus huwelijk niet op de door haar voorgehouden manier tot stand kon komen. Zij was immers reeds tweemaal gehuwd in Somalië (NPO, p. 6) waardoor er redelijkerwijze verondersteld kan worden dat zij wist dat zij haar toestemming moet geven en dat er getuigen moeten aanwezig zijn om te kunnen spreken van een legitiem religieus huwelijk (NPO, p. 8). De voorgaande motieven worden door verzoeker volledig onbesproken gelaten. Mede bij gebrek aan dienstig verweer en daar zij pertinent, draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, blijven desbetreffende motieven integraal overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verzoeker brengt bovendien niets in tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat zijn moeder opvallend weinig informatie kan geven over O.H., desondanks dat zij verklaarde dat zij ongeveer twee maanden samenwoonden en zij huishoudelijke taken voor hem uitvoerde (NPO, p. 5 en 7). Zo weet zij niet tot welke clan hij behoort, noch wat zijn geboortjaar is, noch waar hij nu woont, noch van waar in Somalië hij afkomstig is en is zij evenmin in staat enige informatie te geven over zijn familieleden (NPO, p. 4-6). Dat zijn moeder geen antwoord kan bieden op vragen die betrekking hebben op basisidentiteitsgegevens van zijn vermeende vader, terwijl zij nochtans in de veronderstelling verkeerde dat zij getrouwd waren (NPO, p. 4), is niet aannemelijk.

Voor zover verzoeker lijkt voor te houden dat de commissaris-generaal tekortschoot in haar samenwerkingsplicht door geen opzoeken te doen naar O.H. in haar databank, dient worden opgemerkt dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. De samenwerkingsplicht, zoals vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, is geen synoniem voor "gedeelde bewijslast", maar houdt hoogstens een nuancering in van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de asielzoeker rust. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet immers geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn beschermingsverzoek aan te reiken, waar hij, zoals *supra* aangetoond, dus manifest in gebreke blijft. Dat de commissaris-generaal eenvoudigweg had kunnen nagaan wie O.H. is en waar hij zich bevindt, betreft overigens slechts een blote bewering, die verzoeker niet kan staven met concrete bewijsstukken.

4.3.5.3. Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief met betrekking tot het gebrek aan eenduidige verklaringen over de vrees die verzoekers moeder heeft in zijn hoofde, is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot de hervorming van de bestreden beslissing.

4.3.5.4. Waar verzoeker tot slot opwerpt dat hij geen bastaardkind hoeft te zijn om een risico op vervolging te lopen, daar het volstaat dat de actoren van vervolging hem dit kenmerk toeschrijven, gaat hij eraan voorbij dat er geen elementen voorliggen die aantonen dat hij in Somalië zo gepercipieerd wordt. Zijn moeder geeft immers aan niet langer in contact te staan met haar vader (NPO, p. 6) en uit haar verklaringen blijkt niet dat haar omgeving in Somalië of eventuele andere actoren van vervolging op de hoogte zijn van verzoekers bestaan, noch van zijn vermeende status als bastaardkind. Hoewel zijn moeder een vrees voor steniging in haar en zijn hoofde aanhaalt, baseert zij zich op algemene *sharia* wetgeving, doch niet op persoonlijke bedreigingen aan het adres van verzoeker of zijn moeder (NPO, p. 7).

4.3.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers moeder in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet terug kan

keren naar Somalië omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

#### 4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekers moeder vanaf haar twee jaar tot haar vertrek uit Somalië in Mogadishu gewoond heeft, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023, de “*COI Focus: Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 23 oktober 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd.

Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent piekmomenten, namelijk in februari 2022 (voorafgaandelijk aan de parlementaire verkiezingen), april 2022 (voorafgaandelijk aan de presidentiële verkiezingen) en augustus 2022. ACLED registreerde tijdens de verslagperiode voor de categorie “*violence against civilians*” in totaal 53 burgerdoden voor 58 incidenten, waarbij het merendeel gerichte moorden met een vuurwapen waren, waarvan het motief niet altijd gekend is. Wat betreft “*explosions/remote violence*” werden tijdens de verslagperiode 202 doden gemeld voor 70 incidenten, waarvan de meeste burgers. ACLED heeft drie ernstige aanslagen van Al-Shabaab geregistreerd, waaronder een dubbele bomaanslag op het ministerie van onderwijs in oktober 2022, waarbij 120 mensen om het leven kwamen – waarvan het merendeel burgers – en meer dan 300 mensen gewond geraakten.

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing worden op dit punt dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat

verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Mogadishu hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker blijft geheel in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken waarom hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofde van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, bij monde van zijn moeder, door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het gehoor kreeg zijn moeder, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger, de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

